

РЕШЕНИЕ

№ 5412

гр. София, 05.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2998** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение (обективизирано във формата на писмо) № 02.50-68/14.03.2022 г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, в частта му по т.1, 2, 3 и 4 с които е отказано да бъдат верифицирани разходи в размер на 6 352,45 лева.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли за неговата отмяна. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител юрк. Д., поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът -Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 чрез процесуален представител К., оспорва жалбата като неоснователна и отправя искане към съда да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

От фактическа страна:

На 01.04.2019 г. между директор на дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерския съвет, в качеството ѝ на ръководител на УО на ОПДУ и Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф. е подписан Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДФП) № BG05SFOP001-4.004-0027-C01, по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Осигуряване ефективното функциониране на Областен информационен център С. – град и С. – област за популяризиране на ЕСИФ в България през периода 2019 – 2021”.

Неразделна част от цитирания по-горе договор с неговите приложения, а именно:

Приложение 1: Формуляр за кандидатстване

Приложение 2: Условия за изпълнение на проекти, финансирани по Оперативна програма „Добро управление“ по Процедура BG05SFOP001-4.004;

Приложение 3: Декларация от бенефициента за съгласие за предоставяне на информация от компетентния орган по приходите.

Чрез системата ИСУН, жалбоподателя е депозирал искане за окончателно плащане № 8 от 30.01.2022 г. по проект с наименование „Осигуряване ефективното функциониране на Областен информационен център С. – град и С. – област за популяризиране на ЕСИФ в България през периода 2019 – 2021” по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. № BG05SFOP001-4.004 – 0027-C01 от 01.04.2019 г. Към искането са приложени финансов отчет и технически отчет.

УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН 21.02.2022 г., с което са изисквани допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 3 дни.

Жалбоподателят е представил своето становище с рег. № СОА16-ПП-00-2, което е прието за неоснователно.

С оспореното Писмо/решение изх. № 02.50-68/14.03.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, във връзка с чл. 62, ал. 1 във връзка с ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕСИФ, бенефициентът е уведомен, че по искане за окончателно плащане № 8 от 30.01.2022 г. не са верифицирани разходи в общ размер 6 352, 45 лева.

Предмет на настоящото производство са неверифицирани разходи по т.1, 2, 3 и т. 4 от акта а именно:

1. 2 588,20 лева за обезщетение за неизползван отпуск за 2021 г. от РОД „Ведомост 01.12.2021-31.12.2021 от 31.12.2021“, отчетен в бюджетен ред 1.1.1 „Разходи за възнаграждения на Управител на О. С.“, по аргумент па чл. 57. ал. I. т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26. ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SPOP001-4.004. допустими за финансиране са разходите за брутни заплати и възнаграждения, начислени и изплатени по трудовите правоотношения, н за обезщетения, изплатени от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно КСО на служителите в О., както и разходите за задължителни социални и здравни осигурителни вноски за сметка на осигурителя за тези служители (съгласно

чл. 27, ал. 1 от ПМС 189/28.07.2016 г.);

2. 36.3,00 лева за обезщетение за неизползван отпуск за 2021 г. от РОД „Ведомост 01.12.2021-31.12.2021 от 31.12.2021". отчетен в бюджетен ред 1.1.2 „Разходи за възнаграждения на експерт „Логистика и информация" в О.“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26. ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-4.004, допустими за финансиране са разходите за брутни заплати и възнаграждения, начислени и изплатени по трудовите правоотношения, и за обезщетения, изплатени от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно КСО на служителите в О., както и разходите за задължителни социални и здравни осигурителни вноски за сметка на осигурителя за тези служители (съгласно чл. 27, ал. 1 от ПМС 189/28.07.2016 г.);

3. 1 586,26 лева за обезщетение за неизползван отпуск за 2021 г. от РОД „Ведомост 01.12.2021-31.12.2021 от 31.12.2021", отчетен в бюджетен ред 1.1.4 „Разходи за възнаграждения на експерт „Комуникация и информация“ в О.", по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-4.004, допустими за финансиране са разходите за брутни заплати и възнаграждения, начислени и изплатени по трудовите правоотношения, и за обезщетения, изплатени от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно КСО на служителите в О., както и разходите за задължителни социални и здравни осигурителни вноски за сметка на осигурителя за тези служители (съгласно чл. 27, ал. I от ПМС 189/28.07.2016 г.);

4. 1 814,99 лева за други допустими разходи от РОД „Друг 01.12.2021-31.12.2021 от 31.12.2021“. отчетен в бюджетен ред П.2.1 „Други допустими разходи“, по аргумент на чл. 57, ап. I, т. 2 от ЗУСЕСИФ. а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001 -4.004. за всички други допустими разходи се използва единна ставка в размер на 40% от допустимите преки разходи за персонал в съответствие е чл. 686. пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 и член 6. ал.1 от ПМС № 189/2016 г.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ Управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министър-председателят, който със Заповед № Р-16/01.02.2022 г., на основание чл. 77а, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 2 от Устройствения правилник на МС и неговата администрация, чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, е възложил на И. П. – Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС, да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020. С оглед на горното съдът прави извод, че процесното решение е издадено от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал.2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за окончателно плащане № 8 от 30.01.2022 г., включително и представените към същото разходооправдателни документи. Същото е приключило с издаване на оспорваното писмо.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Чл. 63, ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато: 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима; 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I; 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи; 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация.

За да не верифицира в частта по т.1, 2 и 3 УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ условия - разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Приел е, че съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-4.004, допустими за финансиране са разходите за брутни заплати и възнаграждения, начислени и изплатени по трудовите правоотношения, и за обезщетения, изплатени от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно Кодекса за социално осигуряване на служителите в О., както и разходите за задължителни социални и здравни осигурителни вноски за сметка на осигурителя за тези служители (съгласно чл. 27, ал. 1 от ПМС 189/28.07.2016 г.). По отношение на т. 4 от процесното писмо е установил, че разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001 -4.004. за всички други допустими разходи се използва единна ставка в размер на 40% от допустимите преки разходи за персонал в съответствие с чл. 686. пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 и член 6. ал.1 от ПМС № 189/2016 г.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни.

Съгласно чл. 63 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато сума, включена в искането за плащане, не е дължима, когато не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I, ако има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи, както и когато представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация. За представяне на документите и разясненията по ал. 1 управляващият орган определя разумен срок, който не може да бъде по-дълъг от един месец. Съгласно чл. 64, ал.1, в случай, че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.

В конкретния случай не е спорно обстоятелството, че разходите за обезщетение на служителите от О. С. за ползван платен годишен отпуск, изчислени по реда на чл. 224, ал. 1 от КТ са извършени законосъобразно. По отношение на т.1, 2,

3 и 4 от решението, ръководителят на УО е приел, че предявените за плащане средства не отговарят на изискването на чл. 57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ - разходите да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Документите по чл. 26, ал.1 ЗУСЕСИФ са насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Съдът счита, че законосъобразно е отказана верификация поради неизпълнение на изискването по чл. 57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ, тъй като разходите не попадат във включените в документите по чл. 26, ал. 1 и в избрания проект. Съгласно последната - ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. 2.

От представените доказателства по делото, както и от установяванията на УО, така извършените разходи от бенефициента представляват обезщетение. Обезщетението за неползван платен годишен отпуск е регулирано в чл. 224 от Раздел III „Други видове обезщетения“ на Глава десета „Имуществена отговорност и други видове обезщетения“ от Кодекса на труда. Видно от 14.1 „Преки разходи за персонал“ от утвърдените Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001 -4.004. допустими за финансиране са разходи за реално начислени и изплатени възнаграждения за дейности по изпълнение на проекта, произтичащи от трудови правоотношения, сключени между бенефициента и служителите в съответния О.. В 14.2. – Други допустими разходи от Насоките за кандидатстване е посочено изчерпателно, че разходите за възнаграждения включват разходите за брутни заплати и възнаграждения, начислени и изплатени по трудовите правоотношения, и за обезщетения, изплатени от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно Кодекса за социално осигуряване на служителите в О. както и разходите за задължителни социални и здравни осигурителни вноски за сметка на осигурителя за тези служители. Посочените в Насоките за кандидатстване допустими разходи изцяло съответстват на изискванията на чл. 27. ал. 1 от ПМС № 189/28.07.2016 г. В този смисъл единственият вид обезщетение, допустим за финансиране съгласно Насоките за кандидатстване и ПМС № 189/28.07.2016 г. е обезщетение, изплатено от осигурителя за дните на временна неработоспособност съгласно Кодекса за социално осигуряване.

На последно място, органът е отказал да верифицира средства на основание 68b, пар. 1 от Регламент № 1303/2013 и чл. 6, ал.1 от Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г. (ПМС 189/28.07.2016г.). Съгласно последната при проекти, финансирани от ЕСФ, може да бъде използвана единна ставка в размер 40 на сто от допустимите

преки разходи за персонал за покриване на останалите допустими разходи за даден проект, без да се изисква да се правят изчисления за определянето на приложимата ставка. Тъй като разходите са недопустими, те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ. Ето защо, правилно УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ условия и отказал верифицирането им. Правилно УО е намалил сумата за всички други допустими разходи (единна ставка) до 40% от допустимите преки разходи за персонал.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспореният административен акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност, поради което и жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора и своевременното направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Министерски съвет сума в размер на 100 лв., определена на основание чл.78, ал.8, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение (обективизирано във формата на писмо) № 02.50-68/14.03.2022 г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, в частта му по т.1 , 2, 3 и 4 с които е отказано да бъдат верифицирани разходи в размер на 6 352, 45 лева.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф. да заплати на Министерски съвет на Република България сума в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: